

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Phenix-Fuglen. Et Angelsachsisk Kvad førstegang udgivet med Indledning, Fordanskning og Efterklang

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 12. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1840_679-txt-shoot-idm517/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

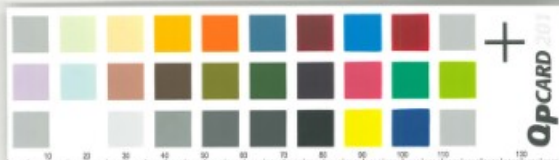
Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Æres-Sag for England, man umælig af Føielighed med en Fremmed kunde opgive. Da nu dette netop var, hvad jeg fra Begyndelsen havde ønsket, blev jeg ikke vanskelig at træste, (skiondt det var lidt narværende af en vis Mand at fortælle, at Udgivelsen af et Angelsachsisk Bibliothek var hans dybe Idée, som jeg tilfældigvis havde opnået og vilde nu opløse ham ved at udføre) og jeg har derfor sidst meget taalmodig og seet paa, hvordan man udgiver den ene Del efter den anden af Værket, jeg behøvede. Saaledes blev Cadmons Paraphras udgivet af Thorpe 1832 og Bjovulf af Kemble 1835, medens Layamons Rimkrønike længe har været under Trykken og er maaske i dette Øieblik udkommet fra min høitærede Ven Sir Frederik Madden's Haand, ja selv Exeter-Bogen, som jeg havde megen Grund til at betragte som et Æres-Punkt, trues Thorpe ved at bringe for Lyset, uden at jeg tør betragte mig enten derover, eller selv over den Modgang, at de Engelske Angelsachere knap synes at vide, jeg er til, eller engang at vide, hvor de Rettelser til Thorkelins Text af Bjovulf, som staae bag ved min danske Oudsættelse, er kommet fra.

Saaledes tør jeg da træste mig ved, at min italienslandske Utroub mod den Angelsachsiske Litteratur reiste sig netop af en Kiærlighed til den, saa uegenlytig som man i vore Dage kan vende, men skjult Kiærlighed bliver sjelden skattet, og derfor agter jeg nu ved et offentlig Solo-Bryllup at vise dens Virkelighed. Derved troer jeg nu ogsaa Ælvs-Dronningen sheer en lille Tjeneste, da hendes Engelske Riddere har en vis stødende Bathed i deres Væsen, saa det synes, som det langt mindre er Dronningens Siøndhed, de brænde og hendes Ære de søgte for, end Udvildelsen af det hellige Roserke Ritze under Keiser Lezicographus, semper Augustus, og Keiserinde Grammatica, semper livida, de har for Æie, Noget, der ligesaa godt kan tænkes Dronningen, som hendes oprigtige Elsker. Jeg skulde derfor ønske i en Dansk Udgave af „Bjovulf“, at gives mine Engelske Medbeholdere et godt Exempel, og da alle Engelske Bøger demselv har den Naturfæl at falde Smasfolk meget for dyre¹⁾, tør jeg troe, det i alle Maader var en Kiærligheds-Gjerning, og Texten, som jeg paa det Nøieste har sammenlignet med den eneste Haandskrift i det Britiske Mæseum, ligger nu ogsaa færdig til Udgivelse, men Bekæstningen gaar over mine Kræfter, saa jeg for det Første maa nøies med at vise Villien ved narværende lille Price af den endnu utrykte Exeter-Bog.

¹⁾ Koallto „Bjovulf“ aton Udsættelse og Glaste Udsættelse af den 1835, og med den 1835.

At denne Bog er en Æres-Punkt for mig, anmærkede jeg mig, og hørdon den er blevet det, skal jeg strax tage mig den Frihed at fortælle, naar jeg senere erindret, at „Bjævel“ er mere, er en Æres-Punkt for Danmark, ei blot fordi dette gæmskordiske Heltedigt for en stor Deel handler om Danmark og kom først her for Dagens Lyt, men især fordi den Danske Udgave gjør os daglig mere Slavn, uden at man vil erkinde sin Fordringsind og udfølgende Rettelser for klækkelig Bod, saa det var meget ønskeligt, jeg blev istand til at besørge en Dansk Udgave af Texten, som jeg med hele mit Austerkøb for indestaa for, skulde paa denne Punkt redde Danmarks Ære.

Na angaaende Exeter-Bogen, da er det en lille Følant paa 130 Pergamentblade, ypperlig skrevet med store Bogstaver i det 10de eller 11te Aarhundrede, men paa sine Steder fordærvet af Fugtighed, uidentificeret endtel forkaldet ved sidste Indbinding og i det Hele indtil for nylig betragtet og behandlet med den mærkeligste Skidesidighed.

Denne Samling af Anglo-Saxiske Smaalyste, den Eneste i sit Slags, som man allerede ryører i Kataloget over Exeter-Capitels Bøger i det 11te Aarhundrede, laas nemlig endaa, da jeg kom til Exeter 1830, hensendt i en Krog af Archivet, og indtil 1826, da Præsten Daniel Conybeare udgav sin Brøders magers Excerpter af den¹⁾, kjendte Bøgerne den kun af de stegne, tildeels temme Taler i Wanleys Catalog. Da jeg ved mit første Besøg i England foretogte i det Brittske Museum, om man dog ikke der havde eller vilde skaffe sig en Afskrift af denne ligesaa ukjendte som mærkelige Bog, smilde man forment ad denne min Omhyggelighed, men da jeg næste Aar kom igjen og søgte, jeg agtede mig til Exeter, for med egne Øine at see hvad det var, man betrogtede saa haardt, da smagtede man med Ede, og skrev uopholdelig til Kapitlet i Exeter, om at laane Museet den Skat til Afskrivning. Da jeg desangtet gjorde Pilgrims-Reisen, var jeg nær blevet betrott til at bringe Liggensstedet til London, men det fandt man dog for vorelygt, og der saae jeg da først Exeter-Bogen under fuld Afskrivning ved mit tredje Besøg.

Jeg vil ilka her besvære Læsaren med en Indholds-Liste, som de Faa, der ønske den, kan lese fuldstændig hos Conybeare, men kan bemærke, at af dens fuldstændige Dele udmærker sig især det Sletstykke til de Eddiske Digte, som under Navn af „The Traveller“ er aftrykt hos Conybeare og Kemble, og „Fuglen Fenix,“ som findes i Bogen fra 56 a til 65b, og traaler her første Gang for Lyset. At den Text, jeg her leverer efter

¹⁾ Illustrations of Anglo-Saxon Poetry. London. 1826.

